

[Ingerlise Koefoed]

nes, at den er meningsløs. Som kulturministeren og andre har sagt, er der jo et kulturpolitisk flertal her i Folketinget, der har fremsat og heldigvis fået vedtaget en dagsorden om, at der ikke må spares på Kulturministeriets budget. Den dagsorden er siden blevet overholdt. Kulturministeriets budget er ikke faldet i kroner og øre, det har tværtimod et par gange på grund af beslutninger her i Folketinget fået tilført lidt ekstra penge.

Også på en anden måde synes jeg at forespørgslen er meningsløs. Kulturministeriet får siger og skriver 0,8 pct. af statsbudgettet, dvs. 1,6 eller måske 1,7 mia. kr. for 1987, og det synes jeg ikke er noget at være så forarget over. At hr. Poulsgaard så blander de kommunale udgifter ind, må være hr. Poulsgaards egen sag, men selv det tal, som hr. Poulsgaard nævnte, 3,3 mia. kr., er jo altså ikke noget i forhold til bruttonationalproduktet og i forhold til udgifterne på alle andre områder, så jeg synes, at man skulle dæmpe sig lidt ned med sin forargelse.

Der ligger jo inden for de 0,8 pct. af statsbudgettet meget store områder, der drejer sig både om professionel kunst og kultur, om dokumentationsservice inden for området og om uddannelse af kunstnere, arkitekter, bibliotekarer osv. Det er svært for alle disse områder at klare sig inden for budgettet, og man må også sige, at meget af det efterhånden hviler på et meget udhulet grundlag.

Det, som man så kan diskutere, er den måde, som regeringen prioriterer pengene på, og det kunne vi få en meget lang diskussion om. 98-99 pct. af pengene bruges til mere eller mindre professionelle aktiviteter, og ca. 1 pct., måske 1½ pct., går til de mere folkelige aktiviteter, til det, folk selv tager initiativ til, selv har lyst til at lave i fællesskab med andre. Man skulle egentlig tro, at Fremskridtspartiet ville interessere sig noget mere for det sidste tal og være med til at forhøje det.

Man skulle også tro, at Fremskridtspartiet ville have lagt mærke til, at selv om der er enighed her i Folketinget om Fremskridtspartiets udtalelse om, at de blinde og de svagsynede skal have en bedre informationsservice, så er der ikke på 1987-budgettet sat én eneste øre af til at forbedre den service. Sådan noget kunne Fremskridtspartiet, med den holdning Fremskridtspartiet i øvrigt har til handicappede, til syge, til gamle og til blinde og

svagsynede, protestere imod i stedet for at lave en meningsløs demonstration af den sædvanlige slags, som vi har hørt masser af gange før.

Den prioritering, der finder sted, betyder jo også, at alle de store områder i Kulturministeriet skal skæres ned med 1,8 pct. for at give plads til en udbygning af biblioteksafgiften, som jo vokser automatisk, og til enkelte nyskabelser. Vi ved, at besparelserne på de 1,8 pct. rammer hårdt. Jeg kan nævne, at de rammer Nationalmuseets drift meget hårdt. Jeg kan også nævne noget, der virker lidt mærkeligt: der er lige blevet vedtaget en ny overbygning på forskningsbibliotekerne, et forskningsbiblioteksdirektorat, som skulle samordne og forbedre virksomheden på de store forskningsbiblioteker, og samtidig skal de store forskningsbiblioteker så skære 1,8 pct. ned på materialer og personale. Man kan spørge: hvad hjælper så direktoratet i virkeligheden?

Vi ved også – og det er nævnt tidligere i dag – at der kommer et meget stort tilbud om elektroniske fornøjelser og elektronisk information i den kommende tid. Vi får en masse tv, både dansk tv og udenlandsk. Og det kan alt sammen være meget godt – i hvert fald kan noget af det vel være meget godt, jeg tvivler på kvaliteten i det hele – men hvis det kommer til at stå alene, så er det altså dårligt. Der er ingen tvivl om, at jo mere tv børn og voksne ser, jo mere vil de også blive bundet hjemme foran tv-skærmen, hvis de ikke har andre og spændende muligheder. Og jeg synes ikke, at man bare skal passivisere befolkningen, bare binde den fast til at sidde derhjemme og se tv. Jeg synes, det er kolossalt vigtigt, at man – om ikke andet så som en følgevirkning af alt det tv, der kommer – udbygger de skabende aktiviteter, både det, som folk selv kan være med til at skabe, f.eks. amatørteater, amatørmusik, dans, medborgerhuse, festivaler og masser af børneaktiviteter skabt sammen med eller lavet af børn alene, dels mener jeg også, det er meget nødvendigt, at man kan opleve mere professionelle kultur- og kunsttilbud.

Det er min mening om den sag. Jeg kunne tale meget længere om den. Jeg ved, at det er spildte ord på hr. Poulsgaard, men jeg vil tillade mig at slutte her med at sige, som jeg har antydnet noget om, at jeg synes, det er en meningsløs forespørgsel, der, som hr. Jimmy